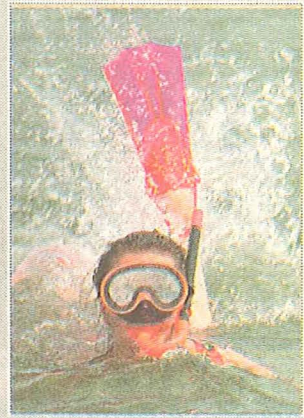

LIGE NU PÅ ELLEORE

Af Lizl Rand Quaade

Kroner og øer

I 1944, da mange store riger vaklede, besluttede en gruppe lærere ved Frederik Barfods Skole i København at spekulere i kroner og øer.

De købte øen Elleore i Roskilde Fjord og opbyggede på kort tid et traditionsrigt kongedømme. Med egen regent, egen møntfod, egne frimærker, eget sprog og egne ceremonier.

Fra 1950 er øen blevet brugt til lejrture for skoleelever, og nu drager generationer af elleborgere hver sommer tilbage til deres kongerige, hvor elleborgerne samles til mange forskellige aktiviteter i den såkaldte elleuge, der altid bliver holdt uden for øfuglenes yngletid.

Omkring 1983 blev øen fre-

det, dog med en klausul om, at foreningens medlemmer fortsat skal have tilladelse til at holde deres årlige elleuge på øen.

Ræsten af året lever ellefolket i eksil rundt om i Danmark, hvor særlig Kildegård Gymnasium i Hellerup spiller en stor rolle for folket.

Det er nemlig herfra, at nye elleborgere rekrutteres.

Er man skolesøgende, kan man automatisk fra 7. klasse søge om optagelse, men har man overskredet den skolesøgende alder, skal en eventuel optagelse blandt elleborgerne behandles i flere forskellige af øens ministerier.

Og det kan godt tage op til flere år, før en optagelsessag er færdigbehandlet.

Luftfoto: Elleoresamfundet 1991

Elleores egen Fidel, Visconten von Polski, der er rigt behængt med tapperhedsmedaljer. («FIDEL» betyder i øvrigt: Forsyning og Intern Distribution af Elliske Læskedrikke, red.). Foto: Jan Jørgensen

Et Rige uden lige

Det er en form for gensynets glæde jeg føler, da jeg atter i horisonten ser elleborg – der i rød-hvide farver vajer mod den blå himmel.

Ellekorset står på skrå, lige som alt andet også er på skrå på Elleore. Det erfarede jeg sidste år, hvor jeg også besøgte denne ø... dette rige.

Elleore – hvad eller hvem er det? Nogle ved det er en ø, endnu færre ved det er et kongerige, og kun ganske få kan forklare, hvad Elleore egentlig er.

Men Elleore er også kun, hvad man selv gør det til.

Jagtcaptajnen Vinconte wom Schwan og Visconten von Polski byder velkommen. De er, som en del af de øvrige elleborgere, en smule trætte

oven på festlighederne med genetableringen af Café Jokken, som var blæst omkuld i det ekstreme og kraftfulde storm- og regnvejr i begyndelsen af ugen.

»Det regnede voldsomt. Hele 4½ millimeter på en halv time. Så vi skyndte os at finde bundproppen...« fortæller Vinconte wom Schwan.

Men i dag skinner solen på det nye elleborg, som han med stolthed peger op på.

To gule bogstaver er indgraveret: »ELU«. Det betyder dog ikke, at Elleore er blevet en del af det europæiske fællesskab, men at det nu er »Elle-Uge«.

Efter gensidig udveksling af roser om flaget følger den obligatoriske rundvisning, som der altid findes plads til

på øen, der måler 200 meter fra nord til syd, og 300 meter fra øst til vest.

Stolt fremvises Ellevue, Elle-rup – den nordlige forstad, tvebakkerne, Den Kgl. Højhede og Elskoven, der rummer øens to træer.

Og det er i disse omgivelser, at hele 72 elleborgere i år er samlet for blandt andet at deltage i EL (Ellympiaden).

Træningen til en af disciplinerne, »støjprøven«, har sat sig sine spor.

Visconten von Polski klager over ondt i halsen, han er hæs.

Men det er også en anstrengende sportsgren, hvor udøverne skal råbe: »STRABULLENBOLF« så højt han/hun kan. Hvorfor der netop skal råbes »strabullenborf« er der

ingen der ved... måske netop derfor husker alle ordet.

Da afskedens time er oprindelig, og jeg skal til at svømme tilbage til Veddelev i Danmark, bliver jagtcaptajnen alvorlig og spørger, om »verdenspressen« er interesseret i en solonyhed. Jeg nikker bekræftende.

»Inden vi slutter af i weekenden, introducerer jeg en helt særlig medalje, en 17-års-deltager-medalje,« hvisker Vinconte wom Schwan hemmelighedsfuldt og vinker farvel.

Jeg vinker tilbage mens jeg stille husker på ordene i Elleores våben:

»Sempres con pedes in terra« – altid med fødderne på jorden...

■ Dagen har navn efter Hannibal, som kom ind i kalenderen fra og med årgang 1700, men der kendes ingen helgen ved dette navn. Tidligere var den opkaldt efter pave Stefan, der led martyrdøden under kejser Valerian år 257. Storbritannien ratificerede i 1993 Maastricht-aftalen.

BAGSMÆKKEN

■ I aften er der lørdags-bal i Tivoli, hvor The Ballroom Band spiller populærmusik fra 1930'erne på Plænen fra kl. 23.00.

■ Foreningen Knipling i Danmark demonstrerer deres håndværk på Frilandsmuseet lørdag mellem 11 og 15. For at vise kniplingens mangfoldighed udstilles desuden eksempler på forskellige kniplinger.

■ Kystbanen fejrer i dag sit 100 års jubilæum, hvorfor Klampenborg Station udstiller billeder af de nu forsvundne Klampenborg-steder: Gammel Klampenborg, Gamle Bellevue og Klampenborg Badehotel.

■ I weekenden afholder Støtteforeningen Kaninen havnefest og kræmmermarked på Amager lige overfor 5-øren. Mere end med 200 kræmmere kommer.

»Den grå Natteravn« er så udbredt, at den er kommet på frimærke.

Fuglelivet på øen

Fredning af øen Elleore betyder, at der er et rigt fugleliv med mange svaner, måger og ænder. Men én uge om året – i elleugen, der falder uden for den almindelige yngletid – frembringer Elleore med sin forunderlige geografiske isolation mange mærkelige fuglearter.

Nogle af dem er så interessante, at de er kommet på frimærke. En af dem, der kan

bryste sig af at blive slikket i nakken, er »Den grå Natteravn«. Den er karakteristisk, da den efter sigende ikke gemmer sig for en sen nattevandrer, men i stedet pludrer og klukker for at tiltrække sig opmærksomhed. Fuglen, der er op til 66 centimeter i udstrakt tilstand, er grålig og lugter stramt, når den sidder eller ligger i vejkanterne og udstøder snorkende lyde.

Jagt på løverne

I sommeren 1907 optog Nordisk Film Kompagnis grundlægger, Ole Olsen, en sensationel og dramatisk film på Elleore: »Løvejagten«. Da Elleore var uden den ringeste bevojsning, blev den pyntet op med palmer og andet savannebuskads. Og i Hamburg Zoo købte Ole Olsen to alderssvækkede hanløver, der ankom til Roskilde og som siden blev fragtet til øen under stor opmærksomhed.

Efter forskellige forsinkelser blev jagten gennemført: Mandag den 19. august 1907 kl. 11 lød nogle skud, som gav genlyd i avisernes spalter verden over. Skuddene blev affyret af et par jægere i hvidt tropetøj i et safariatigt landskab, alt imens filmkameraerne indfangede den grumme handling.

Der blev siden nedlagt forbud mod forevisning af de syv minutter, filmen varede i Danmark. Men Ole Olsen trodsede imidlertid forbudet og fremviste i stedet filmen i en biograf i Sverige.

Skandinavisk Film Kompagni har i denne uge besøgt og forevigt øen... Elleore har altså stadig filmtække.

– Hmm, der er noget der siger mig, at det bliver vores sidste optræden.

Tekst og tegning: Dorte Isabel Buch